

exil
la tomis
ion mărculescu

Închin aceste șiruri de
cuvinte lui Ovidiu cel de
acolo și de atunci, al cărui
exil nu se deosebește
prea mult de cel al nostru
de azi și de aici.

starea lucrurilor

Lumina e agonia
Marile idei au la bază ideile
Mici. Găinile nu mai
Ouă, cocoșul nu mai cântă, a
Devenit neputincios. De pe
Margine spectatorii aplaudă
Ori înjură. Un sculptor a
Decorat o sală de expoziție cu brânză
Topită care pute îngrozitor, îți mută
Nasul din loc. Sunt martorul
Neputincios al ideilor mele. Au
Rămas constante taxa pe uliță
Taxa pe scaune și
Impozitul pe bărcile muntенilor.
Sunt un norocos, sunt marele
Norocos, mi-a reușit săritura
Pe burtă în groapa cu noroi.
Este ora zece și unsprezece
Minute. Ora când mă încălț
Cu fularul, ora când folosesc
Pantalonii drept cravată și pălăria
Drept palton. Nu încercați
Ciorapii nu pot fi folosiți ca
Umbrelă.

normal

Normal se spune
Rotula de la picior
Urechea de la cap
Unghia de la deget
Palma de la mână
Țâțele de la genunchi
Pleoapa de la ochi
Buricul de la pleoapă
Așadar e ușor de imaginat
Ce se întâmplă dacă
Dacă spunem de exemplu
Urechea de la picior
Pleoapa de la deget
Ochiul din palmă
Capul degetului și așa
Și așa mai departe!
De fapt ce s-ar întâmpla?
Stau, cuget, mă adâncesc
În gânduri și-mi dau seama
Că nu s-ar întâmpla
Nimic!
Ce ar putea să se întâmple?

o întâmplare

Când m-am ridicat din
Pat, degetele îmi erau
Mânjite de vopsele pentru
Pictură. În mână
Țineam o pensulă. M-am
Privit în oglindă și mi-am
Văzut chipul colorat în
Toate felurile
Cam cum sunt clovni de la
Circ. Cele mai caraghioase
Îmi erau urechile. Erau
Verzi și-mi crescuseră în ele
Smocuri de păr portocaliu
Dar eu tot
Nu pot să cred că
Dormisem și în vis mă
Jucasem cu vopselele de pictură
Și de-aia arătam îmbrezat
Ca un papagal.

prea multe cuvinte

La fiecare colț de stradă câte
O spânzurătoare
În fiecare spânzurătoare atârnat
Câte un cuvânt care ne
Sâcăie
Dar cuvintele sunt multe, prea
Multe și depășesc puterea noastră
De exterminare chiar
Chiar dacă la tot pasul poți
Găsi călăi care vor să
Mănânce și ei o pâine cinstită
Înmuiată în puțin sânge și
Asortată cu ofuri și oftaturi
Da, sunt prea puține, prea
Puține spânzurători
Treaba merge încet, cuvintele sunt
Multe și ar trebui
Da, ar trebui inventată mitraliera
Spânzurătorile sunt prea puține
Și în plus
Putrezesc în ploaie, se rup și
Sunt deja prea rudimentare iar
Cuvintele sunt multe și se
Tot înmulțesc!

la dreapta judecată

Înalta curte hotărăște:
Acuzatul nu este vinovat
El doar dormea cu capul pe
Lună și nicio lege
Nu interzice lucrul acesta
E o poziție comodă pe care
N-o poate face oricine și nici
Nu deranjează pe nimeni
Așadar
Acuzatul nu e vinovat și
Tribunalul hotărăște în numele
Legii: acuzatorii să fie
Amendați cu douăzeci și cinci
De lei pentru calomnie. Ei
Pot plăti amenda pe loc.
Semnează
Grefier, Președinte, data, dactilo
În patru exemplare din care
Unul pentru arhivă. Așa
Să ne ajute Dumnezeu!

imposibil

Șarpele a avut
Dintotdeauna trei capete, dar
Dacă îi spui unuia că
Dacă îi spui unuia că șarpele
Avea dintotdeauna și trei
Picioare și că
Purta mustață
Nimeni nu te-ar crede. Când
Șarpele vorbea toți ziceau că uite
Cum știe să tacă
Șarpele acesta. Poate că
Dacă ar avea măcar două
Sau chiar trei capete el ar
El ar putea să vorbească dar
Șarpele nu are trei
Picioare. Cine naiba a
Mai văzut așa ceva?
Auzi, șarpele!...

lumea scobitorilor

Pe unde mergi
Pe unde ajungi
Și pe unde
Poeții cântă marea și uluitoarea
Lor iubire...
El avea o mare colecție de
Scobitori. Ei nu-i plăceau
Scobitorile și le
Arunca la gunoi imediat
Ce le primea în dar. Soarta
Contrariilor este să
Se atragă. Așadar nu doar
Că s-au iubit dar s-au și
Căsătorit. El
Cumpăra tot timpul scobitori
Pe unde mergea și
Pe oriunde găsea iar
Ea le arunca imediat. Și așa
Au trăit ei fericiți
Până la adânci bătrânețe. Și
Chiar și azi poeții cântă
Marea și uluitoarea lor
Iubire. Cât despre
Scobitori...

soclul

Se urcase pe un soclu
Înalt
Dădea din mâini ca să
Fie văzut
Mulțimea îl aplauda când el
Le spunea că vrea să
Ajungă mai marele, să
Ajungă șeful, regele, împăratul
Acestei țări
Între ropote de aplauze
L-ai ciuruit
Cu o salvă de mitralieră și
El dădea din mâini
Ca să fie văzut și auzit.

cronică

Se vând la pachet
Faptele zilei. E înghesuială mare
La ghișeul pentru permise. Aer
Irespirabil. Sudoare. Coridoare
Strâmte. Cel mai bine se mărită
Fetele care știu să dea din
Buric. Se scurtează cu un an
Durata facultăților. Melodia Gaiță
Pe laviță. Ziarist rănit în Irak
Președintele Rusiei apare pe
Internet. Hagi și Inter Milano
Cine îl iubește pe președintele
Rus trebuie să se abțină. Un
Cățel a rămas pitic, iar la
Vârsta de o sută și patru ani
Papagalul lui Churchill încă îi
Mai înjură pe naziști. El avea
Obraz gros și buze subțiri dar
S-ar fi putut și invers. Cam
Astea sunt principalele fapte ale
Zilei, care se vând la pachet.
Spre seară Marele Președinte a
Dat o declarație în care
Spune că el va anihila războiul
Declarându-i război.